

[Aage Frandsen.]

Der er fra forskellig side fremsat forslag om, hvordan man kan modvirke dette. F. eks. har en særlig importafgift eller kvantitative importrestriktioner over for det pågældende multinationale selskab været fremme.

Handelsminister *Nyboe Andersens* svar (5. september 1974):

De i spørgsmålets begrundelse omtalte eksempler på anvendelse af særlige importafgifter eller kvantitative importrestriktioner som modforanstaltninger over for udenlandske virksomheders nedlæggelse af produktionsafdelinger her i landet vil ikke tjene hverken forbrugernes eller eksportindustriens interesser. Sådanne modforanstaltninger vil tillige være i strid med grundlæggende principper for deltagelsen i internationalt økonomisk samarbejde og vil ikke være i overensstemmelse med princippet om at undgå forskelsbehandling, som bør være retningsgivende for dansk lovgivning og administration.

Af *Aage Frandsen* (SF) til arbejdsministeren (30. august 1974):

„Vil ministeren træffe foranstaltninger til at ændre lovgivningen, så der indføres en pligt for virksomhederne til over for arbejdsformidlingen at varsle afskedigelser i større omfang — f. eks. at varsle mindst tre måneder inden afskedigelse af mindst 10 ansatte inden for en måned i en virksomhed — for derved at forbedre mulighederne for at anvise arbejde til de afskedigede?“

(Spm. nr. 399).

Begrundelse.

Den skitserede ordning findes i forskellig udformning i Norge, Sverige og Vesttyskland og er i disse lande med til at forkorte arbejdsløshedsperioden. Chefen for arbejdsformidlingen i København, Lauge Kallestrup, har således til Politiken den 25. august 1974 udtalt: „Det er klart, at vore muligheder for en bedre arbejdsformidling ville øges betydeligt, hvis vi havde et varslingsystem“.

Arbejdsminister *Johan Philipsens* svar (5. september 1974):

Der har her i landet i en årrække været arbejdet med varslingsproblemet.

Allerede i 1960erne blev i det daværende

arbejdsmarkedsråd drøftet spørgsmålet om at indføre en vis forhåndsorientering fra større erhvervsvirksomheder til de offentlige anvisningskontorer om forestående større udvidelser eller indskrænkning i arbejdsstyrkens omfang. Rådets formandskab gav i en udtalelse til arbejdsministeriet udtryk for enighed om, at en frivillig forhåndsorientering ville kunne styrke effektiviteten ved det nye arbejdsformidlingssystem, der i 1969 blev lovgivet for.

Denne udtalelse blev af LO og Dansk Arbejdsgiverforening via det arbejdsmarkedspolitiske udvalg i 1971 fulgt op med en udtalelse til arbejdsministeren, hvorefter man fandt, at der ikke på daværende tidspunkt var tilstrækkeligt grundlag for etablering af en generel varslingsordning på lovmæssig eller aftalemæssig basis. Udvalget ville imidlertid følge de lokale erfaringer vedrørende samarbejde om varslingsordninger med henblik på senere overvejelser.

Disse senere overvejelser er sket i tilknytning til et forslag til EF-direktiv om kollektive afskedigelser. Dette forslag, der behandlede på EF-rådsmødet den 10. juni 1974 for arbejds- og socialministre, indeholder bl. a. en pligt for arbejdsgivere til at underrette det offentlige senest 1 måned før afskedigelsen af et nærmere fastsat antal ansatte (stigende med virksomhedens størrelse) og en pligt for arbejdsgivere til at informere og forhandle med de ansatte med henblik på at afbøde virkningerne af afskedigelserne.

Dette forslag har forud for rådsmødet været forhandlet med bl. a. LO og Dansk Arbejdsgiverforening, der begge i princippet har været enige om pligten til at informere det offentlige (varsle) og til at forhandle med de ansatte. Dansk Arbejdsgiverforening har dog et generelt forbehold over for anvendelsen af direktivformen på dette område.

Med udgangspunkt i det udarbejdede forslag og med støtte i den principielle enighed fra arbejdsmarkedets parter er regeringen indstillet på — når direktivet har fundet sin endelige form — at følge dette op i samråd med arbejdsmarkedets hovedorganisationer, herunder i fornødent omfang udarbejde lovforslag.